

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Consideratio quarta de sanctiſſima Christi D. N. Anima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

semper te in sua gratia conseruabit, & resuscitabit ad æternam vitam vt ipso fruaris in gloria. sic enim expresse hoc se facturum promisit, dicens: *d qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam: & ego resuscitabo eum in nouissimo die*: quia scilicet habet in se pignus æternæ vitæ pro anima; & resurrectionis pro corpore. Ideoq; constituit Ecclesia sancta, vt omnes fideles in Paschate cõmunicent; quo tempore Paschalis agnus D. N. fuit sacrificatus, & surrexit gloriosus. e *Agnus enim ille Paschalis* (teste S. Thoma, fuit sanctissimi Sacramenti magis expressa figura, ex ea parte, quod totus populus illi offererat, scq; eius carnibus alebat, cuius sanguine fuit liberatus ab Angelo, omnia Egypti primogenita percutiente, à morte sc. & à seruitute Pharaonis. Quod totum multo gloriosius præstat Diuinus hic noster agnus, qui propria nos carne alit; & sanguine præseruat à morte, & à Dæmonis eripit tyrannide. Et quando primogenitus hominũ, *liberum* sc. eorũ *arbitriũ*, lethali aliquo crimine in eis moritur, manebit in te viuens, ob sanguinis huius virtutẽ, qui te à culpa præseruat. Hic sanguis (ait Sanctus Chryostomus) florere facit in nobis verã diuinitatis imaginem; hic animæ pulchritudine tribuit ac nobilitatem, quã rigat, fouetq; semp; non sinens illam deficere. Sanguis hic Dæmones à nobis valdè procul repellit, Angelos verò & omniũ Dominũ ad nos adducit: cum enim primũ *signum huius sanguinis in nobis vident* Dæmones, fugiunt; Angeli verò appropinquant. Hic sanguis totum mundũ abluit, ac purificat. Cuius si vel sola figura Hebræos in Aegypto ex tot periculis eripuit quantum magis ipsemet id faciet in nobis? *O sanguis Agni preciosissime, in quo sancti flauerunt ac dealbauerunt stolas suas, laua, ac dealba animam meam, vt æternũ te laudet, ac glorificet, Amen.*

Consideratio quarta de sanctissima Christi D. N. anima.

P R I M V M fidei lumine ad interiora huius Sacramenti ingredi studens, agnosce panem hunc, qui in eo tibi proponitur, non esse rem aliquam mortuam sine anima, sicut reliqua sunt Sacramenta; sed verè ac realiter a *panem esse viuum*, quemadmodum ipse Saluator dixit: Nam sub accidentibus panis, quæ vides exterius, latet corpus huius Domini, cum sanctissima anima sua, quæ illud verè reddit viuens, ac pulcherrimum. Sine vlla tamen cõparatione gloriosior multo est, magisque admiranda vita & pulchritudo ipsiusmet animæ, quæ est purus spiritus, in cuius præsentia omnes cœlestiũ hierarchiarum spiritus non magis splendent, quàm stella in præsentia solis. Tota. n. induta est Diuinitatis sole, cum gratia aded immensa, vt incõparabiliter oēs gratias excedat, quas Angeli & homines simul habet. Vt. n. dixit S. Ioã. *b nõ ad mensurã dat Deus filio suo Spiritũ, quẽadmod dat alijs, qui eius sunt serui.* Et quantum interest inter vnigenã filiũ in domo sui Patris, & reliquos eius seruos, tantum interest inter ipsum Christum D. N. & reliquos

1. Tom.

FFF

Ange-

d Ioa. 6 51.

5. Par. q. 72.

a. 6.

c Exod. 12. 3.

13.

Agnus Paschalis.

Hom. 4. in

Ioan. 6. 61.

ad pop.

Exod. 12. 13.

f Apoc. 17.

14.

Pro Feria

quarta

Punctum 1

a Ioan. 6. 51

Anima

C Isti excellencia.

b Ioa. 3. 34

S. Tho. 2. q. 7

a. 11. ad 1.

Angelos & homines. Et propterea S. Ioannes dixit: *vidimus gloriam eius, gloriam quasi unigeniti à Patre, plenum gratia & veritatis.* Eleua igitur Sacramenti huius veli, & agnosce gloriam & pulchritudinem sanctissimæ illius animæ, tanta sapientia, & gratia plenæ, quanta decet animam personaliter unitam unigenæ filio æterni Patris, qui sol est splendoris infiniti, per quam unitiōne innumerabiles & excellentissimos gratiæ thesauros illi cōfert, omnēque eius potentias ijs diuinis virtutibus exornat, quarum singulæ sunt capaces: simulq; potestatem ei facit reddendi homines earum participes, & ided descendit illa ad sanctissimum Sacramentum. Quare ingressa hæc sanctissima anima in hominem iustum, statim aperit primos thesauros gratiæ sanctificantis animas: tantamq; eius copiam unicuique tribuit, quanta est communicatiōis dispositio; & ita manent ambæ cum admiranda hac mutua similitudine cōiunctæ. Si enim, *d qui adhæret Domino,* (vt Apostolus ait) *vnus spiritus est cum illo, etiam anima mea, si cum Saluatoris anima coniugatur, manebit per gratiam facta vnus spiritus cum illa.*

c Ioan. 1. 14.

di Cor. 6. 17

Punctum 2
c Coloss. 2. 3.Intellectus
Christi lu
men.f Luc. 24.
31. 36.Christus o
mnia videt.

DEINDE, memoriam inspicias, & *intellectum* animæ sanctissimæ ipsius Saluatoris: *e in quo* (vt Apostolus dixit) *sunt omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ Dei absconditi.* Nam lumine gloriæ q̄ habet, videt cum summa excellentia & perfectione ipsam Diuinam essentiam: & præterea omnes scientias supernaturales, & naturales rerum omnium in omni perfectione habet, quæ cōpetit animæ diuino verbo & sapientiæ æterni Patris unitæ: à quo sapientia omnis, scientiaq; dimanat. q̄ in Angelis & hominibus inuenitur. Et in ipso Sacramento venit, vt animabus tribuat eā sapiētiæ & scientiæ partē, quæ illis competit. Ideoq; in ipso ingressu, cœlestis sapiētiæ thesauros aperit, & admirandas illustrationes iacit: quibus sua retigit arcana; sensumq; aperit, vt scripturas Diuinas intelligant; concedit altissimas contemplationes, & meditationum inundationes: & nonnunquam etiam raptus, suspensiones sensuum, & extases, ob luminis abundantiam, quam tribuit intellectui, iuxta dispositionem humilitatis & charitatis, qua quisq; cōmunicat. Et quæ admodum Discipulorū, cum peruenerunt in Emaus *aperiti sunt oculi, & cognouerunt in fractione panis, eum, qui prius peregrinus videbatur, esse ipsummet Christum:* ita in sacra Communionē oculi aperiuntur animæ, vt agnoscat præsentiam Domini, in ipsam, tanquam peregrini intrantis.

CREDERE etiam debes sanctissimam hanc animā clarè, distincteq; cognoscere res omnes præteritas, præsentēs, atque futuras: ita vt nec cogitatio, nec verbū, aut opus vllū ex ijs, quæ aut fuerūt, aut futura vnquā sunt, illi occultari possit. Cū. n. ipse Christus D. N. quæ est homo, futurus sit omniū Iudex; videt quicquid malū, & quicquid bonū est in omnibus; vt illud puniat, hoc remuneret. Cū hoc igitur spiritu licebit te in eius præsentia cōstituere,

attendendo eum nonnunquā quasi te sub Sacramēti velo aspicientē, omnia intimē cognoscentē, quæ vel facis, vel dicis, disponis, aut cogitas in intimo cordis tui: iuxta illud q̄ in libro Canticorū dicitur: *g en ipse stat post parietem nostrū, respiciēs per fenestras, prospiciēs per cācellos* quæ sunt species sacramētales. Quare studendū diligenter est, ne quid cogites, quod illi displiceat: aut eius præsentia sit indignū. Nonnunquā attendes, eū in memoria suæ thesauris re-cōdita habere omnia peccata tua, suo tempore punienda, sicut aliquādo dixit populo suo: *h ñne hæc cōdita sunt apud me, & signata in thesauris meis?* in eis dē verò thesauris omnia quoq; merita, bonaq; opera signata habet, suo tē-pore etiam remuneranda. iuxta illud Apostoli: *i scio cui credidi, & certus sum: quia potens est, depositū meū in diē illū nouissimū seruare.* Quare cū cōmuni-cas: supplex ora, vt tua peccata dimittat, & amoueatur ex ipsius thesauris, in quib⁹ cōdita erāt, & signata; augeat verò opera bona, vt eternū durēt in de-posito thesauri eius. O dulcis Iesu qui es eterni Patris thesaurarius, nosterq; depositari⁹, vt serues, q̄ ipsemet nobis largiris: dita, quæso, me thesauris tuis: eolq; benigna tua protectione per sanctissimū hoc Sacramētū cōserua, vt in die vltimæ rationis diuitem in tua præsentia esse me inueniam. Amen.

Hinc perges ad sanctissimæ huius animæ voluntatem intuendam, eiusq; sanctitatis & virtutū thesauros: nam eius cor instar est fornacis accensissi-mæ, in qua ardet amore Dei & proximorū, cuiq; ipsius inter reliquos. pari verò passū cum charitate reliquæ virtutes pergūt in summa excellentia: sicut enim exemplar, ex quo homines discere debeant: ipseq; potestaté habet, eas inter ipsos distribuendi. Et ob hanc præcipuē causam venit ipse ad Sacra-mentum. Nam quemadmodum cibus, cum comedēti coniūctus, qualitates ei suas impartitur: Ita Christus D. N. in Communionem animam suam cum Iusti anima per charitatis intimam vnitionem coniungit; suasque diuinas virtutes ita ei impartit, vt ex vtraque voluntate vna fiat, & vnum ex vtroque corde, vt mirificē locum hic habeat, quod Scriptura diuina dicit: *k quod ani-ma Ionathæ conglutinata fuerit anima Dauid, & dilexerit eum Ionathas quasi ani-mam suam, & expoliauerit se Ionathas tunica sua, qua erat indutus, & dederit eam Dauid, & reliqua vestimenta sua, vsque ad gladium & arcum suū, & vsque ad bal-theum.* Quemadmodum supra retulimus. O anima Iesu sanctissima, coniun-gere meæ, eamq; pretiosa tuæ gratiæ tunica, & præclaris virtutū tuarū ve-stimētis, donorūq; celestium armis indue: vt vterq; simus cor vnū, & anima vna, siquidē tu es anima meæ animæ, vitæq; meæ vita, per quam ego sum, & viuo. Ex tunc dicā cum Apostolo: *Vnam iam non ego, quia vixit in me Christus.*

Sed superest adhuc aliquid in sanctissimæ huius animæ voluntate viden-dum. Sunt enim in ea etiam thesauri cælestium deliciarum: quia bibit ex copiosissimo flumine gaudiorum Dei, vsq; ad summam desideriorum suorū

g Cant. 2.9.

h Deut. 32. 4.

i. Tim. 1.12. Duplex thesaurus in memoria Christi.

Punctum 3

Voluntas Christi virtutibus ornata.

k Re. 18. 1.4

Tract. 2.6.2.

l Gal. 2. 10.

Dilictia S.
Sacramenti.in Gen. 49.
20.Pro Ferrara
quinta.

Punctum 1.

Oratio
Christi con-
cepti.
a Heb. 10. 10Christus o-
mnia pra-
uidit.

saturitate, & in tanta plenitudine; ut quod supereffluit ex ea, replere possit omnes læticia. Illa verè est Manna absconditum, cum dulcedine immensa, in qua sunt saporès omnes, modique omnes suavitatis possibiles, ad delicias & solatia Iustorū: quibus statim atque in eos per sacram Cōmunionem ingreditur, eā partem communicat, quam illorum dispositio meretur. Optime enim illi adaptatur, quod Patriarcha Iacob de filio suo Aser dixit. *Aserpinguis panis eius, & præbebit delicias Regibus.* Quis autem est Aser, qui diuitiæ interpretatur, nisi Christus D. N. in quo sunt inestimabiles diuitiæ gratiæ, quas diximus? & quis eius est panis, nisi diuinū hoc Sacramentum, quo Iustus indulget & oblectat, qui veluti Reges se ipsos gubernare nouerunt? & quod amplius est, sumentibus imperit animū & generositatē Regū, ipsiusmet Regis generositati similit, qui in hoc cibo venit occultus. O Rex supreme, cuius conuiuiū est conuiuiū regale, dignum splendore & magnitudine tua! da mihi, quæso, cor, sicut tuum generosum, ut dignus sim qui mensæ tuæ assideam, & ineffabili tua suauitate ac dulcedine fruar, Amen.

Consideratio quinta de infinitis Christi D. N. meritis & satisfactionibus.

ALII quoque thesauri inspiciendi sunt in hoc diuinissimo Sacramento. Pro cuius rei fundamento attendendus est *modus ille*, quo Christus D. N. in ipso statim suæ Incarnationis instanti, quoad meritum se habuit. Videns. n. ea omnia, quæ facturus & perpeffurus erat vsque ad mortem in cruce, promprissimè obtulit sese ad ea omnia, ut patri suo æterno placeret; nostrāq; reparationē perficeret. Ex qua prima eius voluntate omne nostrū bonum est ortū. Nam (ut ait Apost.) *in ea voluntate sanctificati sumus per oblationē, quā ipse fecit corporis sui.* Quis verò nouerit dignè id expendere, quod hæc voluntas complectebatur? Ipse. n. Christus D. N. in ipso primo instanti, non solum vidit, quæ facturus erat, & perpeffutus vsq; ad mortem; sed etiā post illam. vidit. n. vulnus lanceæ lateri suo post mortē infligendum; sepulchrū sui corporis; animæ suæ ad limbū descēsum resurrectionē suā, & quæcunq; cū suis Apostolis acturus erat per 40. illos sequentes dies; ascensionē in celū ex quo Spiritū S. in suos discipulos erat missus: vidit quoq; gratias oēs ac dona, quæ erat hominibus ad finē vsq; mundi largiturus: opera etiam gloriosa quæ per eosdē facturus erat, cū ijs auxiliis, quæ dare eis cōstituebat per sanctas inspirationes & Sacramenta: sed & oēs blasphemias, iniurias, & persecutiones in ipsum, suamq; doctrinā, euangelicā legē, discipulos & amicos suos, à Iudæis, Gentibus, Mauris, Hæreticis, & ipso Antichristo eiusq; ministris vsq; ad finē sæculi, exorituras vidit. Quæ omnia in illo instanti generosissima voluntate acceptauit, quæ voluntas fuit propterea maximi & excellentissimi meriti in cōspectu æterni Patris: quemadmodum meritoria est

volun-